

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 16. 2. 2024, č. j. ČTÚ-42 400/2023-603, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 32/2024, o návrhu žalobce na přikázání věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 32/2024 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Český telekomunikační úřad rozhodnutím ze dne 7. 8. 2023, č. j. ČTÚ-1 552/2023-635/V. vyř. – DeJ (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (výrok I.). Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, výrokem III. bylo řízení částečně zastaveno a výrokem IV. byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce rozklad, o kterém předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhodnutím ze dne 16. 2. 2024, č. j. ČTÚ-42 400/2023-603, rozhodl tak, že se rozklad zamítá, prvostupňové rozhodnutí se ve výrocích I. a IV. potvrzuje a výrok II. prvostupňového rozhodnutí se mění tak, že se žalobci za přestupek uvedený ve výroku I. ukládá správní trest napomenutí.

[2] Proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci. Zároveň v žalobě požádal o ustanovení advokáta a osvobození od soudních poplatků; dále také navrhl, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci poté usnesením ze dne 22. 2. 2024, č. j. 59 A 5/2024 - 15, věc postoupil Městskému soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“), coby soudu místně příslušnému.

[3] Městský soud usnesením ze dne 22. 4. 2024, č. j. 10 A 32/2024 - 28, zamítl žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a dále usnesením ze dne 13. 5. 2025, č. j. 10 A 32/2024 - 44, přiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce. Proti posledně uvedenému usnesení podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 21. 8. 2025, č. j. 7 As 111/2025 - 14. Současně s podáním kasační stížnosti žalobce navrhl, aby věc byla přikázána ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci, kam je schopen se dostavit s matkou, o niž celodenně pečuje. Jeho matka již není schopna cestovat do Prahy a současně ji žalobce

nemůže nechat doma samotnou či jinak svěřit cizí osobě s ohledem na její psychiatrickou diagnózu. Tuto péči nelze zajistit jinak.

[4] Žalovaný se k návrhu žalobce na delegaci věci nevyjádřil.

[5] Městský soud dne 24. 3. 2026 spis předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o návrhu žalobce na přikázání věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou soudního poplatku za návrh na přikázání věci jinému soudu. Podle položky č. 24 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je totiž návrh na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Jak však již bylo uvedeno, městský soud usnesením č. j. 10 A 32/2024 - 44 přiznal žalobci plné osvobození od soudních poplatků. Toto osvobození se vztahuje na celé řízení o žalobě, dopadá tedy i na návrh žalobce na delegaci věci učiněný v rámci tohoto řízení. Nejvyšší správní soud proto o osvobození od soudního poplatku za návrh na přikázání věci nerozhodoval.

[7] Pokud jde o samotný návrh žalobce na přikázání věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci, jde o návrh na tzv. delegaci vhodnou.

[8] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. platí, že *Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*

[9] Žalobce svůj návrh odůvodňuje tím, že celodenně pečuje o svou matku. Nejvyššímu správnímu soudu je přitom z jeho činnosti známo, že již v řízení vedeném pod sp. zn. Nad 167/2025 žalobce tuto skutečnost doložil rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Liberci ze dne 13. 10. 2016, č. j. 122013/2016/LIB. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobcova matka z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 9 nebo 10 základních životních potřeb posuzovaných podle § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a proto je podle § 8 odst. 2 téhož zákona považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV – plná závislost. Skutečnost, že žalobce pečuje o svoji matku již od roku 2013, potvrzuje také potvrzení Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Liberci ze dne 5. 11. 2025, č. j. 71471/2025/LIB, které žalobce předložil v jiné věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nad 8/2026.

[10] V návaznosti na výše uvedené a s přihlédnutím k tvrzení žalobce, že svou matku nemůže nechat doma samotnou či jinak svěřit cizí osobě s ohledem na její psychiatrickou diagnózu, shledal Nejvyšší správní soud celodenní péči žalobce o jeho matku důležitým důvodem opodstatňujícím delegaci vhodnou podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Takový postup odpovídá rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu nejen v případě samotného žalobce v minulosti (usnesení ze dne 28. 11. 2025, č. j. Nad 167/2025-58, a ze dne 26. 2. 2026, č. j. Nad 8/2026-66), ale též v jiných podobných případech (např. usnesení ze dne 22. 6. 2004, č. j. Nad 87/2004-25, v němž byla jedním z žalobců matka osobně pečující o dvě nezletilé děti, přičemž mladšímu byl necelý rok). Proto zdejší soud z důvodu vhodnosti přikázal věc vedenou u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 32/2024 k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

[11] Nejvyšší správní soud dodává, že žalobce navrhl přikázání věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočce v Liberci. Soudní řád správní však umožňuje přikázat věc jinému soudu, nikoli přímo jeho pobočce. Nejvyšší správní soud proto věc přikázal

pokračování

Krajskému soudu v Ústí nad Labem; určení konkrétního pracoviště tohoto soudu se řídí jeho rozvrhem práce.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2026

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu